

773. PLEČKA

1679.

Nápěv z Moutnic. Erb. III. 12. Voj. I. 103. Čel. I. 58. Zp. I. 389. Ž. P. p. 149

Pa - ni - ma - mo, šva - rnú dce - ru má - te, a - le že jí do - ma ne - mí - vá - te, zle je.

[: Panimamo, švarnú dceru máte, :]
[: ale že jí doma nemíváte, :] zle je.

Husarenko, husarenko malá,
pojed s nama, s nama husarama.

Dyby ste ju doma mívávali,
chlapci by k vám za řú chodívali, zle je.

Než bych měla s husaramajeti,
volila bych do vody skočiti.

Vaša dcerka, ona doma není.
Ona pleje rozmarýn zelený.

Do tej vody, do tej hlubočiny,
kde jsou ryby samy divočiny.¹⁾

Než ona ho záhonek vyleje,
nejedno sto husarů přejede.

Viděla sem krev v kolaji běžet
a husarky porubané ležet.

¹⁾ kde sa perú divoké kačeny.

774. ŽIVOT VOJENSKÝ

1680. (Sr. nápěv 293 [572])

Z Rožnova. Erb. III. 210. Zp. II. 35

Pod ha - jičkem ze - le-ná sa o - ves, pod ha - jičkem ze - le-ná sa o - ves, ne - co ty mně, můj sy-nečku, po-věz.

[: Pod hájičkem zelená sa oves, :]
neco ty mně, můj synečku, pověz.

Chleb komisní, vodičkú zapíjať.

Pozdrav mi ju, aby neplakala,
aby na mne tři leta čekala.

Povím já tobě něco nového,
že pojedem do pola čirého.

Kde tam budeš, můj synečku, léhať?
V polu léhat, zbrojú sa přikrývat.

Za tři leta, až já z vojny přídu,
potom si ju za ženičku vezmu.

Co tam budeš, můj synečku, jídať?

Pozdrav mi ju, kamaráde bratře,
ať ona o mne už věc neplače.

1681. (Nápěv 441 [822])

Zp. I. 299

Císaři, císaři,
malú krajinu máš,
dyž si nás odvedl,
kerak nás vychováš?

Nebůjte se, chlapci,
u císaře hladu,
už se u Břeclavy
žita zelenajú.

U Břeclavy žita,
u Telnice oves,
nebůjte se, chlapci,
budeste mět co jest.

1682. (Nápěv 291 [568])

Já sem sobě umínil,
že stoupím v stav manželský,
a když se mně zle povede,
stoupím ve vojanský.

na bok si připna šabličku,
sednu si na něho.

Jedu do pole širého
mezi své kamarády;
podívej se, moja milá,
jak mě mají rádi.

Místo domu zděného
mám koníčka vraného,

Místo ženy spanilé
mám dvě pistole v sedle,
karabinu, taky paláš,
více mě neuhlídáš.